lenta debebat:nõ vocauit eũ neqꝫ: neqꝫ ẽ cõuitiatus ſed miſertus. Quãdo aũt cõtra cõſeruũ ingratus ẽ effectus: tũc dicit: Serue neqꝫ. ⁊ hoc ẽ qḋ dꝛ: Nõne ergo opoꝛtuit ⁊c. REMI. Et ſciendũ qꝛ ſeruus ille nullũ rñſum legit dño dediſſe: in quo demõſtrat ꝙ in die iudicij ⁊ ſtatim poſt hãc vitã omne argumentũ excuſatiõis ceſſabit. CHRY. Quia vero bñficio nõ ẽ fact⁹ melioꝛ: relinquitur vt pena coꝛrigat. vñ ſequit: Et iratus dñs eius tradidit eũ toꝛtoꝛib⁹ quoadusqꝫ redderet vniuerſũ debitum. Nõ aũt ſimplr̃ dixit: Tradidit eũ: ſꝫ Iratus: qḋ non poſuit qñ iuſſit eũ vẽdi. nõ eniz hoc erat ire: ſꝫ magis amoris ad coꝛꝛeptionẽ: nũc aũt hec ſñia eſt ſupplicij ⁊ pene. REMI. Tũc eniz dꝛ de⁹ iraſci qñ aduerſus peccatoꝛes vindicat. Toꝛtoꝛes aũt dicunt demones: qꝛ ſemꝑ ad hoc parati ſũt vt ꝑditas aĩas ſuſcipiãt: ⁊ in pena eterne dãnatiõis eas toꝛqueãt. Nunqḋ aũt poſtꝗ̃ aliqs demerſus fuerit in eternã dãnatione poterit inuenire ſpatium coꝛrigendi: aut aditũ exeũdi? Nõ: ſꝫ Quouſqꝫ ponit ꝓ infinito. ⁊ ẽ ſenſus: ſemꝑ ſoluet: ſꝫ nunꝗ̃ ꝑſoluet: ⁊ ſemꝑ penã luet. CHRY. Per hoc ḡ oſtẽdit ꝙ ꝯtinue. i. eternaliter punietur neqꝫ reddet aliqñ. Quis aũt irreuocabilia ſint chariſmata ⁊ dei vocatiões: tñ tãtũ valuit malicia vt ⁊ hãc legẽ ſoluere videat. AVG. de ver. do. Dicit eniz deus: Dimittite ⁊ dimittet vobis. ſꝫ ego prioꝛ dimiſi: dimitte vel poſtea. nam ſi non dimiſeris: reuocabo te. ⁊ quicqḋ tibi dimiſerã: replicabo tibi. nõ eniz fallit aut fallit chriſt⁹ q̃ ſubiecit dicẽs: Sic ⁊ pater me⁹ celeſtis faciet vobis: ſi nõ remiſeritis vnuſqͥſqꝫ fratri ſuo de coꝛdibus veſtris. Meli⁹ ẽ eniz vt clames oꝛe ⁊ dimittas in coꝛde: ꝗ̃ ſis blãdus oꝛe ⁊ crudelis in coꝛde. Iõ enim dñs ſubdit: De coꝛdib⁹ veſtris. vt ſi ꝑ charitatẽ imponitis diſciplinã: de coꝛde lenitas nõ recedat. Quid eniz taꝫ piuꝫ ꝗ̃ medicus ferẽs ferramẽtũ? ſeuit in vulnus vt hõ curet: qꝛ ſi vulnus palpat hõ ꝑditur. HIE. Iõ ⁊ dñs addidit: De coꝛdib⁹ veſtris: vt oẽm ſimulationẽ ficte pacis auerteret. Precipit ḡ dñs petro: ſub cõparatione regis dñi ⁊ ſerui q̃ debitoꝛ. x. miliũ talẽtoꝝ a dño rogãs veniã impetrauerat: vt ipſe quoqꝫ dimittat cõſeruis ſuis minoꝛa peccãtibus. ORIGE. Uult etiã docere faciles nos eẽ ad indulgẽdũ eis q̃ nocuerũt nobis: maxĩe ſi ſatiſfaciant ⁊ depꝛecent ſibi veniã dari. RABA. Allegoꝛice autẽ ſeruus hic q̃ decẽ milia talentoꝝ debuit iudaicus ẽ ꝑplẽ decalogo legis aſtrictus: cui dñs ſepi⁹ dimiſit debita qñ in anguſtijs cõſtituti illi⁹ miſericoꝛdiã depꝛecabant. ſꝫ liberati oẽs debitoꝛes atrociter repetebãt ⁊ a gẽtili populo: quaſi ſibi obnoxio: circũciſioneꝫ ⁊ cerimonias legis expetunt. ſed ⁊ ꝓphetas ⁊ apl̃os crudeliter trucidũt. vñ tradidit eos dñs in manus romanoꝝ vel malignoꝝ ſpirituũ q̃ eternis cruciatibus eos puniret. CA.XIX.

Et factum eſt cum conſũmaſſet ieſus ſermones iſtos migrauit a galilea: ⁊ vẽit in fines iudee trans ioꝛdanem: ⁊ ſecute ſunt eum turbe multe: ⁊ curauit eos ibi. Et acceſſerũt ad eum phariſei tentantes eũ ⁊ dicentes: Si licet homini dimittere vxoꝛem ſuam quacũqꝫ ex cauſa? Qui reſpondens ait eis: Nõ legiſtis quia qui fecit hominẽ ab initio: maſculum ⁊ feminaꝫ fecit eos? Et dixit: Propt̃ hoc dimittet homo patreꝫ ⁊ matrem: ⁊ adherebit vxoꝛi ſue: ⁊ erunt duo in carne vna. Itaqꝫ iam non ſunt duo ſed vna caro. Quod ergo deus coniunxit homo non ſeparet. Dicunt illi: Quid ergo moyſes mandauit dari libellum repudij ⁊ dimittere? Ait illis: Quoniam moyſes ad duritiaꝫ coꝛdis veſtri permiſit vobis dimittere vxoꝛes veſtras: ab initio aũt nõ fuit ſic.

CHRY. in ho. Dñs pꝛius iudeã reliquẽs ꝓpt̃ illoꝛuꝫ emulatioẽꝫ: nũc ibidẽ iaꝫ imoꝛat qꝛ paſſio in ꝓximo futura erat: nõ tñ ad iudeã interim aſcẽdit ſꝫ in terminos iudee. vñ dꝛ: Et factũ ẽ cũ conſũ. Ieſus ſer. iſtos. migra. a galilea. RABA. Hic ḡ incipit narrare q̃ in iudea fecit: docuit: ſiue paſſus ẽ. ⁊ pꝛimo quidẽ trãs ioꝛdanẽ ad oꝛientẽ: deide etiã cis ioꝛdanẽ qñ venit hierico ⁊ bethphage ⁊ hieruſalẽ. vñ ſeqꝛ: Et ve. in fines iudee trãs ioꝛdanẽ. CHRY. ſuꝑ mat. Quaſi iuſt⁹ dñs oluꝫ q̃ ſic diligit alios ſeruos: vt alios nõ cõtẽnat. REMI. Sciendũ ẽ aũt ꝙ oĩs illa iſraelitarũ ꝓuincia gnãliter iudea dicebat: ad cõparationẽ aliarũ gentiũ. Uerũtñ meridiana ei⁹ plaga in qua habitabat tribus iuda: ⁊ tribus beniamin ſpãliter dicebat iudea ad diſtinctionẽ aliarũ regionũ q̃ in ipſa pꝛouincia cõtinebant. i. ſamaria: galilea: ⁊ decapolis: ⁊ relique alie. Sequit: Et ſecute ſũt eũ turbe mlt̃e. CHRY. ſuꝑ matth. Perducebãt eũ q̃ſi paruuli filij patrem ꝑegre longe ꝓficiſcentẽ. Ipſe aũt tanꝗ̃ pat̃ ꝓficiſcens: pignoꝛa charitatis filijs reliq̃t remedia ſanitatũ. vñ dicit: Et curauit eos. CHRYSO. in homi. Conſiderandum etiam ꝙ neqꝫ doctrine verboꝛum continue dñs inſiſtit: nec ſi ſignoꝛum operationi: ſꝫ nũc quidem hoc: nũc autẽ illud facit: vt a ſignis credibilis appareret i his q̃ dicebat. Ex ſermonũ aũt doctrina vtilitas q̃ erat in ſignis oñderet.

ORI. Sanabat aũt dñs turbas trãs ioꝛdanẽ vbi baptiſm⁹ dabat. Uere eniz oẽs a ſpũalib⁹ infirmitatibus ſaluant etiã baptiſmo. ⁊ multi qdẽ ſequunt chꝛiſtũ ſicut turbe: tñ non ſurgẽtes vt mattheus q̃ ſurgẽs ſecutus eſt dñm. RAB. Curat etiã galileos in iudee finib⁹ vt peccata gẽtiũ i eã veniã q̃ iudee ꝑabat admittẽt. CHRY. in ho. Curabat ſiqdẽ chꝛiſt⁹ hoĩes: ⁊ illis bñfaciens ⁊ ꝑ eos multis alijs. Hoꝝ eniz ſanatio alijs erat occaſio diuine cognitiõis: ſꝫ nõ phariſeis q̃ ex ſignis durioꝛes fiebãt. vñ ſequit: Et acceſ. ad eũ phariſei tẽtantes eũ ⁊ dicẽtes: Si licet homini dimittere vxoꝛẽ ſuã quacũqꝫ ex cã? HIE. Ut q̃ſi coꝛnuto eũ teneãt ſyllogiſmo: ⁊ quodcũqꝫ rñdeat pateat captiõi. Si dixerit dimittẽdã vxoꝛẽ qualibet ex cã ⁊ ducẽdam aliã: pudicitie p̃dicatoꝛ ſibi videt dicere cõtraria. Sin aũt rñderit: nõ oẽm ob cãm debere dimitti q̃ſi ſacrilegij reus tenebit: ⁊ aduerſus doctrinam moyſi ⁊ dei facere. CHRY. in ho. Intuere aũt ex modo etiã interrogationis maliciã. dñs enim ſupꝛa de lege hac diſputauerat: ipſi autẽ q̃ſi iam nullo dcõ interrogãt .ſ. opinãtes ꝙ oblitus eſſet coꝝ q̃ dixerat. CHRY. ſuꝑ mat. Sic aũt ſi videas hoĩem aſſidue amicitias medicoꝝ colentẽ: itelligi qꝛ infirm⁹ ẽ: ſic ⁊ cũ videas virũ ſiue mulierẽ de dimittẽdis vxoꝛib⁹ aut viris introgãtes: cognoſce qꝛ vir ille laſciu⁹ ẽ: mulier illa meretrix ẽ. nã i mr̃imõio caſtitas delectat: libido aũt q̃ſi vinclo ꝯiugij alligata toꝛquet. Sciebãt aũt qm̃ nullã cãm idoneam habebãt circa dimittẽdas vxoꝛes: p̃ter ſolã turpitudinẽ: ⁊ alias atqꝫ alias ſibi iũgebãt. Timuerũt aũt introgare ex qͥbus cãis: ne ſeipſos infra ãguſtias certarũ cãrũ aſtrigerẽt. ſꝫ iterrogauerũt ſi ex oibus cauſis licet: ſciẽtes qꝛ moduꝫ neſcit: nec infra terminos vnius cõiugij capit libido: ſed quãtomagis exercet: magis accendit. ORI. Tẽtato autẽ dño: nullus diſcipuloꝝ ei⁹ q̃ poſitus ẽ ad docendum grauiter ferat: ſi tẽtatus fuerit a quibuſdã: tñ ⁊ tentatoꝛibus rñdet dogmata pietatis. HIE. Sic aũt reſponſionẽ tẽperat: vt diſciplinã tranſeat ſcripturã ſanctaꝫ adducens in teſtimoniũ ⁊ nãlem legẽ: pꝛimãqꝫ dei ſñiam: ſcḋo opponẽs. vñ ſequit: Qui reſpondẽs ait eis: Non legi. qꝛ q̃ fec̃ ab initio maſculũ ⁊ feminã fec̃ eos: Hoc in exoꝛdio geneſis ſcriptũ ẽ. Dicẽdo aũt maſculũ ⁊ feminaꝫ: oſtendit ſcḋa vitanda ꝯiugia. nõ eniz ait: Maſculũ ⁊ feminas qḋ ex pꝛioꝛũ repudio q̃rebatur: ſed Maſculuꝫ ⁊ feminã: vt vnius cõiugij cõſoꝛtia necterent. RABA. Salubꝛi autẽ conſilio dei factũ ẽ vt ſui coꝛpoꝛis poꝛtione vir amplecteret in femina: nec a ſe putaret eſſe diuerſuꝫ: quod de ſe

cognoſcere et fabricatū. CHRY. ſup matth. Si ergo ex hoc deus marē ⁊ feminā ex vno creauit vt ſint vnū: q̄re ergo ⁊ decetero vir ⁊ mulier nō ex vno vtero naſcunt: ſicut volatilia quedā: q2 de⁹ maſculū q̄dem creauit ⁊ feminam: ꝓpter neceſſitatē filiorū generādorū: tn̄ ſemꝑ fuit caſtitatis amator: ⁊ cōtinētie auctor. Jō illū typū nō ſeruauit in oībus: vt ſiquidem vult homo nubere ſm̄ primaz diſpoſitionē creatiōis humane itelligat q̄d ē vir ⁊ vxor. Si aūt noluerit nubere: nō habebit neceſſitatez nubendi ꝓpter coniunctionē natiuitatis: ne forte videat per ſuam cōtinentiā in alterū ꝑdere: qui nolebat eē continēs: ſicut dn̄s poſt coniunctū matrimonium iubet: ne alter altero nolēte ſe ſeparet. CHRY. in homi. Non ſolū autē ex modo creationis: ſed etiā ex modo legiſlationis mōſtrauit: q̄m vnū oportet vni coniugi: ⁊ nunq̄ reſcindi. vn̄ ſequitur: Et dixit: ꝓpter hoc relinquet homo patrē ⁊ matrez ⁊ adherebit vxori ſue. HIE. Similiter ait: vxori nō vxoribus. Et expſſe ſubdit: Erūt duo in carne vna. Premiū enī ē nuptiarū ex duob⁹ vnā carnē. ſ. ꝓlis fieri. GLO. Vel ī carne vna. i. in carnali copula. CHRY. ſup mat. Si ḡ q2 ex viro ē vxor: ⁊ ex vna carne ſut ambo relinquet homo patrē ſuū ⁊ matrē: maior nūc charitas debet eſſe inter fratres ⁊ ſorores: q2 hi quidē ex eiſdē parētib⁹ exeunt: illi aūt ex diuerſis. Sed hoc magnū ē nimis: q2 fortior ē dei ꝯſtitutio q̄ virtus nature. Nō enim p̄cepta dei nature ſubiecta ſūt: ſ3 natura dei p̄ceptis obtempat. Deinde fratres ex vno naſcūtur vt diuerſas vias petāt: vir autē ⁊ vxor ex diuerſis naſcunt: vt in vnū cōueniāt. Ordo etiā nature dei ordinationē loquit. Quod enim ē in arborib⁹ humor: hoc ē in hominib⁹ amor. humor autē de radicibus aſcēdit in herbā: ⁊ ſurſum trāſmittitur in ſemen. Jdeo parētes quidē diligūt: ſed nō ſic diligunt a filijs: homo eni3 nō ad parētes: ſed ad procreādos filios trāſmittit affectū. ⁊ hoc ē qđ dicit: Propt̄ hoc relinquet homo patrē ⁊ matrē ⁊ adherebit vxori ſue. CHRY. i ho. Vide etiā ſapiam doctoris. Jnterrogat⁹. n. ſi licet: nō ꝯfeſtim dixit: Nō licet: vt nō turbarēt: ſ3 ꝑ ꝓbationē hoc conſtituit. Deus enim a principio maſculū ⁊ feminā fecit ⁊ ſimplicit̄ eos coniūxit: ſed matrē iuſſit dimittere ⁊ patrē: ⁊ nō ſimpliciter virū mulieri dixit aduenire: ſ3 coniungi: ex ipſo mō locutiōis indiuiſibilitatē oñdens. S3 ⁊ maiorē copulā adiunxit cū dixit: Et erunt duo in car. vna. AVG. ix. ſup gene. ad lit. Hec tn̄ v̄ba cū p̄mi hoīs fuiſſe ſcriptura teſtet: dn̄s tn̄ h̄ deū h̄ dixiſſe declarat vt hic intelligeremus ꝓpter extaſim q̄ preceſſerat in adam hoc diuinitus tanq̄ ꝓphetam dicere potuiſſe. REMI. Myſteriū eni3 hoc eē apl's dic̄ in xp̄o ⁊ eccl'ia: dn̄s enī ieſus chriſtus quaſi patrē deſeruit: cū de celis ad terrā deſcendit: ⁊ matrē deſeruit. i. ſynagogā ꝓpter infidelitatē: ⁊ adheſit vxori ſue ſācte. ſ. eccleſie: ⁊ ſūt duo in carne vna. i. chriſtus ⁊ eccleſia in vno corpore. CHRY. in ho. Poſtq̄ vero veteris legis ⁊ verba ⁊ facta induxit cū poteſtate: ia3 ⁊ ipſe interp̄tat ⁊ legē inducit dicēs: Jtaq3 ia3 nō ſūt duo: ſ3 vna caro. Sicut enim q̄ ſpiritaliter ſe diligunt: vna aīa eſſe dicunt: dicēte ſcriptura: Omniū credētiu3 erat cor vnū ⁊ aīa vna. ſic vir ⁊ vxor q̄ carnaliter ſe diligūt: vna caro eē dicunt. Queādmodū igit carnē incidere eſt ſordidū: ita ⁊ mulierē diuidere ē iniquū. AVG. xiiij. de ciuita. dei: Vnū etiā dicunt vel ꝓpter ꝯiunctionē: vel ꝓpt̄ originez femine: q̄ de maſculi latere creata eſt. CHRY. in ho. Vlterius aūt ⁊ deus induxit dicens: Qđ ergo deus cōiunxit hō non ſeparet. demonſtrās q̄ ⁊ p̄ter naturā ⁊ p̄ter legē ē vxorē dimittere. p̄ter naturaz quidē: q2 vna caro diuidit. p̄ter legē aūt q̄m deo copulāte ⁊ iubēte nō diuidi vxor dimittit. HIE. Deus enim ꝯiunxit vnā faciēdo carnē viri ⁊ femine. hāc ḡ homo nō pōt ſeparare: ſ3 ſolus de⁹. Hō ſepat q̄n ꝑꝑ deſideriū ſecūde vxoris prima dimittit. De⁹ ſeparat q̄ ⁊ ꝯiunxerat: q̄n ex conſenſu ꝓpter ſeruitutē dei ſic habemus vxores quaſi non habētes. AVG. contra fauſtū: Ecce iudei ex libris moyſi ꝯuincunt nō eſſe vxorē dimittēdā: q̄ ſm̄ voluntatē legis moyſi arbitrabant ſe facere: cū dimitterent. Simul ⁊ illud hic ipſo chriſto atteſtāte cognoſcim⁹ deū feciſſe ⁊ cōiunxiſſe maſculū ⁊ feminā: qđ manichei negādo dānant chriſti euāgelio reſiſtentes. CHRY. ſuper matth. Grauis ē autē fornicarijs interp̄tatio caſtitatis: ſ3 cōtra rationem reſpondere nō poſſūt: veritati tn̄ credere nō acq̄eſcunt. Conferūt ḡ ſe ad patrociniū moyſi: ſic homines malā cām hn̄tes cōfugiunt ad potētes viros: vt ſi ꝑ iuſticiā nō pn̄t: vincant ꝑ ꝑſonā. vn̄ ſequit: Dicūt illi: Quid ḡ moyſes mandauit dari libel. repu. ⁊ dimittere? HIE. Aperiūt calūniam quā parauerat: ſ3 dn̄s non ꝓpriā ſniā3 ꝓtulerit: ſed veteris hiſtorie ⁊ mandatorū dei fuerit recordatus. CHRY. in ho. Si aūt dn̄s alienus eſſet a veteri teſtō: nō decertaſſet ꝑ moyſe: neq3 que ſua ſūt mōſtraſſet veteribus ꝯuenire. S3 ineffabilis chriſti ſapientia: ⁊ ꝑ his excuſando r̄ndit. vn̄ ſequit: Et ait illis: Q̄m moyſes ad duritiā cordis veſtri pmi. vo. dimit. vxo. ve. Jn quo libat moyſen: ab accuſatiōe ⁊ totū illorū caput cōuertit. AVG. cōtra fauſtū: Quāta enī erat duritia: q̄ nec ꝑ libelli interpoſitionē vbi diſſuadēdi locus iuſtis ⁊ prudētibus tribuebat: ſolui ⁊ flecti poſſet ad recipiendā vel reuocandā ꝯiugū charitatē. Porro qua calliditate reprehendūt manichei moyſen tanq̄ cōiugia dirimentē ꝑ libellū repudij: ⁊ laudāt chriſtu3 tanq̄ ei⁹ vinculū cōfirmantē: cū ſm̄ ſuā ſacrilegā ſniam moyſen laudare debuerūt ſeparantē: qđ ꝯiunxerat diabolus: ⁊ chriſtū vituparē diaboli ligamēta ſolidantē. CHRY. in ho. Deniq3 q2 graue erat: qđ dictū erat: ſtatim reducit ſermonē ad antiquā legē dicēs: Ab initio au. non fuit ſic. HIE. Qđ dicit huiuſmodi ē: Nunq̄d pōt deus ſibi eē cōtrarius: vt aliud an̄ iuſſerit: ⁊ ſniam ſuā nouo frangat imperio? Non ita ſentiendū ē: ſ3 moyſes cū videret ꝓpter deſideriū cōiugū ſecūdarū: q̄ illis ditiores vel iuniores vel pulchriores eēnt: primas vxores īterfici: aut malam vitā ducere: maluit indulgere diſcidiū. q̄ odia ⁊ homicidia ꝑſeuerare. Simulq3 ꝯſidera q̄ non dixit: Propter duritiā cordis veſtri ꝑmiſit vobis deus: ſ3 moyſes vt iuxta apoſtolū ꝯſiliū eſſet hominis nō imperiū dei. ¶ CHRY. ſup mat. Proptea bn̄ dixit: Q2 moyſes hoc ꝑmiſit non precepit. Qđ enim p̄cipim⁹ ſemꝑ volum⁹: qđ aūt ꝑmittimus nolētes indulgemus: q2 malā voluntatē hominū ad plenu3 ꝓhibere non poſſumus. Permiſit ḡ vobis facere mala ne faceretis peiora: ḡ hoc vobis ꝑmittendo nō vobis dei iuſticiā demonſtrauit: ſed a peccato abſtulit culpā peccādi: vt q̄ſi ſm̄ legem agētibus vobis: pctm̄ veſtrū nō videat eſſe pctm̄.

¶ Dico autem vobis: quia quicunq3 dimiſerit vxorem ſuam niſi ob fornicationem: ⁊ aliam duxerit: mechatur. Et q dimiſſam duxerit: mechat.

CHRY. in ho. Quia os illorū opilauerat: iā cū auctoritate legē inducit dicēs: Dico aūt vobis q2 quicūq3 dimi. vxo. ſuā: niſi ob for. ⁊ alia3 duxerit mechat. ORI. Forte aūt dicet aliq̄s: q̄m ieſus dicēs: Quicūq3 dimiſerit vxorē ſuā niſi ob fornicatiōem: ꝑmiſit vxorē dimittere: queādmodū moyſes: quē retulit ꝑꝑ duritiā cordis iudeorū hoc p̄cipiſſe, S3 ad h̄ r̄ndendū: q̄m ſi ſm̄ legē adultera lapidat: nō ſm̄ hoc intelligit res turpis: ꝓpter quā3 moyſes ꝑmittit libellū repudij. nec enim in cā adulterij oportebat libellū dare repudij. S3 forſitan moyſes omnem culpā mulieris turpē rem appellauit: q̄ ſi inuēta fuerit in vxore: ſcribit ei libellus repudij. Querendū ē autē ſi ꝓpter ſolā cām fornicationis dimittere iubet vxorem: q̄d eſt ſi mulier non fuerit fornicata: ſed aliud quid grauius fecerit: puta venefica inueniat: aut interfecerit filiorum? Sed dn̄s exponens rem alibi dixit: Qui dimiſerit excepta cauſa fornicationis facit eam mechari: dans

ei occaſionem

ei occaſionē ſecūdarū nuptiarū. HIE. Sola ergo for‑
nicatio ē que vxoris vincit affectū: imo cū illa vnā carnē
in aliam diuiſerit: ⁊ ſe fornicatiōe ſeparauerit a marito
nō dʒ teneri: ne virū ꝙ̄ʒ ſub maledictiōe faciat dicēte ſcri
ptura: Qui adulterā tenet ſtult⁹ ⁊ ipius ē. CHRY. ſup
matth. Sic.n. crudelis ē ⁊ iniquus q̄ caſtā dimittit: ſic fa
tuus ⁊ iniquus q̄ retinet meretricē. Nā patron⁹ turpitu‑
dinis ē: q̄ crimē celat vxoris. AVG. de adulterinis cō
iugīis: Nō tn̄ erit turpis: nec difficilis etiā poſt patrata ⁊
purgata adulteria recōciliatio cōiugij: vbi per claues re
gni celoꝝ nō dubitaṫ fieri remiſſio peccatorū: nō vt poſt
viri diuortiū adultera reuoceṫ: ſʒ vt poſt chriſti cōſortiū
adultera nō voceṫ. CHRY. ſupmat. Oīs aūt res p̄ q̄s
cauſas naſciṫ p ipſas ſoluiṫ. Matrimoniū autē nō facit
coitus ſʒ volūtas. ⁊ ideo nō ſoluit illud ſeparatio corpo
ris: ſed ſeparatio volūtatis. Ideo q̄ dimittit cōiugē ſuā
⁊ aliam nō accipit: adhuc maritus ē. nā ⁊ſi corpore iam
ſeparatus ē: tn̄ adhuc volūtate cōiunctus ē. Cū ꝗ̄ aliā ac
cipit: tūc plene dimittit. Et iō dn̄s nō dicit: Qui dimittit
mechaṫ: ſʒ q̄ alterā ducit. RABA. Una ꝗ̄ ſolūmodo
carnalis ē cā. i. fornicatio: vna ſpiritalis: h̄ eſt timor dei
vt vxor dimittaṫ. nulla aūt cā eſt vt viuēte ea q̄ relicta eſt
alia ducaṫ. HIE. Poterat aūt accidere vt aliq̄s calum‑
niā faceret innocēti vxori: ⁊ ob ſecūdā copulā nuptiarū
veteri crimē impingeret. Ideo ſic priorē dimittere iubeṫ
vxorē: vt ſecūdā p̄ma viuēte nō habeat. Necnō poterat
euenire vt iuxta eandē legē vxor quoq; marito daret re
pudiū: eadē cautela p̄cipiṫ ne ſecūdū accipiat virū. ⁊ q̄
meretrix ⁊ q̄ ſemel fuerat adulṫa obprobriū nō timebat
ſecūdo nō nubē p̄cipiṫ viro. ꝙ ſi talē duxerit: ſub adulte
rij crimine ſit. vn̄ ſequiṫ: Et q̄ dimiſſam duxerit mechaṫ.
GLO. Accipientem terret: quia adultera non timet
obprobrium.

Dicunt ei diſcipuli eius: Si ita ē cauſa homi
nis cum vxore: non expedit nubere. Qui dixit il‑
lis: Non omnes capiunt verbum iſtud ſed quib⁹
datum eſt. Sunt enim eunuchi qui de matris vte
ro ſic nati ſunt: ⁊ ſunt eunuchi qui facti ſūt ab ho‑
minibus: ⁊ ſunt eunuchi qui ſeipſos caſtrauerunt
ꝓpter regnū celorū: Qui pōt cape capiat.

HIE. Graue pōdus vxor ē: ſi excepta cauſa fornica‑
tionis eā dimittere nō licet. Quid eni ſi temulēta fuerit:
ſi iracūda: ſi malis moribus tenēda erit: Uidentes ꝗ̄ apli
graue vxorū iugū: ꝓferūt motū animi ſui. vn̄ dṙ: Dicūt ei
diſcipuli eius: Si ita ē cā. ho. cū vxore nō expedit nube‑
re. CHRY. in ho. Leuius eniʒ ē cōtra cōcupiſcētiam
ꝓliari ⁊ ꝯtra ſeipſū ꝙ̄ ad mulierē malā. CHRY. ſup
matth. Nō aūt dixit dn̄s: q̄ expedit: ſʒ magis ꝯſenſit ꝙ
nō expedit: ſʒ infirmitatē carnis ꝯſiderauit. vn̄ ſequitur:
Qui dixit eis: Nō oēs capiunt verbū iſtud. i. nō omnes
hoc p̄nt. HIE. Nemo aūt putet ſub hoc v̄bo q̄d addit:
Sʒ q̄bus datū ē. vel fatū vel fortunā introduci: ꝙ hi ſūt
virgines: quos ad hoc caſus adduxit. Sʒ his datū eſt a
deo q̄ petierūt q̄ voluerūt: q̄ vt acciperēt laborauerunt.
CHRY. ſup matth. Ideo ꝗ̄ nō oēs cape poſſūt: q̄ nō
oēs volūt. palma ꝓpoſita ē: q̄ cōcupiſcit gloriā: nō cogi‑
tet de labore. Nemo vinceret: ſi oēs periculū timerēt. Ex
eo ꝗ̄ ꝙ quidā a ꝓpoſito ꝯtinētie cadunt nō debemus cir‑
ca virtutē caſtitatis fieri pigriores: ſic ⁊ q̄ ī pugna cadūt
nō exanimant ceteros. Q̄d ꝗ̄ dicit: Quibus datū ē. illud
oſtendit: q̄ niſi auxiliū gratie accipemus: nihil nobis va
leret. Hoc autē auxiliū gratie volētibus nō denegaṫ. Di‑
cit eni dn̄s: Petite ⁊ inuenietis. CHRY. in ho. Deinde
poſſibile hoc eē oſtēdens ait: Sūt eniʒ eunuchi. q. d. Ex
cogita ſi ab aliȷ̄s exciſus eſſes: q̄d vtiq; faceres: volupta
te quidē priuatus: mercedē aūt non haberes. CHRY.
ſup matth. Sicut enim pctm̄ opus ſine volūtate nō facit

ita ⁊ iuſticia ex o p̄e nō conſūmaṫ: niſi ⁊ volūtas affuerit.
Illa ē ꝗ̄ glorioſa cōtinētia: nō illa quā tranſgredi non pōt
neceſſitas debilitatis corporis: ſʒ quā cōplectiṫ volun‑
tas facti ꝓpoſiti. HIE. Triplex ꝗ̄ genus eunuchorum
poſuit: quoꝝ duo ſūt carnales: ⁊ tertiū ſpiritales. Alij. n.
ſunt q̄ duo de vtero matris ſic naſcunṫ: alij quos vel ca‑
ptiuitas facit: vel delitie matronales. tercij ſūt q̄ ſeipſos
caſtrauerūt ꝓpter regnū celoꝝ: ⁊ q̄ cū poſſint eē viri pro
pṫ chriſtū eunuchi ſiūt. Iſtis ꝓmittiṫ p̄miū: ſupioribus
aūt q̄bus neceſſitas caſtimonie ē nō volūtas: nihil oīno
debeṫ. HILA. In vno eniʒ coꝝ poſuit naturā. ſ. ī eo q̄
naſciṫ: in altero neceſſitatē. ſ. in eo q̄ factus ē: in tertio vo
lūtatē: q. ſ. ſpe regni celeſtis talis eē decreuit. CHRY.
ſup matth. Quod aūt aliq̄ ſic naſcunṫ hac rōne ſit: ſicut ⁊
naſcunṫ ſex digitos h̄ntes aut q̄tuor. Si eniʒ deus ſicut
ab initio ꝯſtituit vnāquāq; naturā: ſic dimitteret illā imu
tabiliṫ ſemp in ſuo ordine ꝑmanere: in obliuionē deduce
reṫ corā hoībus opatio dei. Iō ꝗ̄ interdū nā rerū ꝯuertiṫ
cōtra ſuā naturā: vt ſp de⁹ nature opifex in memoriā re‑
ducaṫ. HIE. Poſſum⁹ ⁊ aliter dicē: Eunuchi ſūt ex ma
tris vtero q̄ frigidiores nature ſūt: nec libidinē appeten‑
tes: ⁊ alij q̄ ab hoībus fiunt: quos aut phariſei faciunt:
aut ꝓpṫ idolorū cultū emoliunṫ in feminas: vel ꝑſuaſiōe
heretica ſimulāt caſtitatē: vt mētianṫ religiōis v̄itatē. Sʒ
nullus coꝝ ꝯſequiṫ regnū celoꝝ: niſi q̄ ſe ꝓpṫ chriſtū ca‑
ſtrauerit. vn̄ ſequiṫ: Qui pōt ca. ca. vt vnuſq̄ſq; ꝯſideret
vires ſuas: vtrū poſſit virginalia ⁊ pudicitie implere p̄ce
pta. ꝑ ſe eniʒ caſtitas blāda ē: ⁊ quemlibet ad ſe alliciēs.
Sed ꝯſiderāde ſūt vires: vt q̄ pōt cape capiat. Que hor‑
tātis dn̄i vox ē: ⁊ milites ſuos ad pudicitie p̄miū cōcitā
tis: q̄ſi q̄ poteſt pugnare pugnet ⁊ ſuperet: ac triumphet.
CHRY. in ho. cū aūt dicit: Qui ſe caſtrauerūt. nō mē
broꝝ dic abſciſionē: ſʒ malarū cogitationū interēptionē
maledictiōi eniʒ ē obnoxius q̄ mēbrū aſcidit: eteni q̄ ho
micidaꝝ ſūt talis ꝑſumit. Et manicheis q̄ detrahūt crea
turis tribuit occaſionē: ⁊ eadē cū gētibus mēbra detrun
cātibus: de q̄ ait: Abſcidē. n. mēbra demoniace tētatiōis
ē. Cū his aūt q̄ dcā ſūt neq; ꝯcupiſcētia māſuetior ita fit:
ſʒ moleſtior. Aliūde. n. hʒ fontes ſpma q̄d in nob ē: ⁊ p̄ci
pue a ꝓpoſito incōtinēti ⁊ mēte negligēte. ⁊ſi ipa ſobria
fuerit: nalīū motuū nullū ē nocumētū. nec ita abſciſio mē
bri ꝯpmit tētatiōes ⁊ tranq̄llitatē faċ vt cogitatōis frenū.

Tunc oblati ſūt ei paruuli: vt manus eis im
poneret ⁊ oraret. Diſcipuli autem increpabant
eos. Jeſus vero ait eis: Sinite paruulos: ⁊ nolite
eos ꝓhibere ad me venire: taliū ē eniʒ regnū celo
rū. Et cū impoſuiſſet eis manus: abiȷ̄t inde.

CHRY. ſup matth. Dn̄s de caſtitate ſermonē fecerat:
audiētes aūt q̄dā obtulerūt ei infantes caſtitate mūdiſſi
mos: putabāt eniʒ q̄ dn̄s corpe mūdos tm̄ laudaret. ⁊
hoc ē q̄d dṙ: Tūc ob. ſūt ei par. vt man⁹ eis impo. ⁊ ora.
ORI. Iā eni ex p̄cedētibus v̄tutibus ei⁹ expti erāt: q̄m
ꝑ ipoſitionē manuū ei⁹ ⁊ orationē repelluntur mala. Offe‑
rūt ꝗ̄ ei pueros: ꝯſiderātes q̄m in poſſibile ē vt poſtꝙ̄ ꝑ
tactū dn̄s dederit in eis diuinā virtutē: vt ruina aut de‑
moniū aliq̄d tāgere eos poſſit. REMI. Cōſuetudo eti
am fuit apud veteres vt paruuli offerent ſenioribus: q̄ten⁹
coꝝ manu vel ore bn̄dicerent: ⁊ iuxta hāc ꝯſuetudinem
paruuli oblati ſūt dn̄o. CHRY. ſup matth. Caro autē
q̄ nō delectaṫ in bonū: facile obliuiſciṫ bonū: malū autē
q̄d audierit retinet ſemp. Añ modicū aūt ip̄e chriſtus ac
cipiēs puerū dixit: Niſi facti fueritis ſic puulus iſte non
intrabitis in regnū celoꝝ. ⁊ ecce ſtatim obliti diſcipuli
puerilis innocētie: vetabāt pueros ad chriſtū quaſi indi
gnos accedē. vn̄ ſeq̄ṫ. Diſcipli aūt icrepabāt eos. HIE.
Nō quo nollēt eis ſaluatoris ⁊ manu ⁊ voce bn̄dici: ſʒ ꝙ
nōdū h̄ntes pleniſſimā fidē: putarēt eū in ſilitudinē alioꝝ

hoīuꝫ offerentiū īpoꝛtunitate laſſari. CHRY. in ho.
Uel diſcipuli expellebāt pueros cā dignitatis xpi. Dñs
aūt doles eos moderata ſape: ⁊ timoꝛē ꝯculcare mūda-
nū: accepit paruulos ⁊ in vlnis tenuit eos: ⁊ talib⁹ regnū
celoꝝ ꝓmittit. vñ ſequit̄: Jeſus aūt ait eis: Sini. par. ⁊ no
li. ꝓhi. eos veni. ad me: taliū ē. n. re. celo. CHRY. ſup
matth. Quis eniꝫ mereat̄ appꝛopinq̄re chꝛiſto ſi repellit̄
ab eo ſimplex īfantia? Jō dixit: Noli. ꝓhi. eos. Nā ſi ſan
cti futuri ſūt: qd negatis filios ad patrē venire? Si auteꝫ
pctoꝛes futuri ſūt: vt qd ſniam ꝯdēnatiōis pfertis anteq̄
culpā videatis? HIE. Signāter aūt dixit: Taliū ē reg.
celoꝝ: nō iſtoꝝ: vt oñderet nō etatē regnare ſꝫ moꝛes: ⁊
his q̄ ſimilē haberēt inocentiā ⁊ ſimplicitatē pmiū repꝛo
mitti. Seq̄t: Et cū īpoſuiſſet eis ma. abijt ide. CHRY.
ſup mat. Hīs loc⁹ inſtruit oēs parētes: vt filios ſuos ſa-
cerdotibus offerāt. nō enim ſacerdos manus īponit: ſꝫ
chꝛiſt⁹ in cui⁹ noīe man⁹ imponit̄. Si eniꝫ q̄ eſcas ſuas p
oꝛonē offert deo ſcificatas eas māducat. Scificat̄ eni p
vbū dei ⁊ oꝛationē vt apl's dicit: q̄tomagis pueros of-
ferri deo ⁊ ſcificari neceſſe ē? Cā aūt ſcificandaꝝ eſcaruꝫ
hec ē: qm̄ totus mūdus in maligno poſit⁹ ē: vñ ⁊ res coꝛ
pales q̄ ſūt magna ps mūdi in maligno poſite ſūt. Cōſe-
quent̄ infantes qn̄ naſcunt̄ ⁊ ipi quātū ad carnē in mali
gno poſiti ſūt. ORI. Pueros aūt myſtice dicim⁹: q̄ ī
chꝛiſto adhuc carnales ſūt: ⁊ lacte op⁹ hñtes. Qui auteꝫ
ꝓfitent̄ vbi doctrinā: ſimpliciores q̄dē ⁊ q̄ſi puerilē ſer-
monē hñtes quo nutriunt̄: adhuc nouitij ſūt q̄ offerūt ſal
uatoꝛi pueros ⁊ īfantes. Qui aūt vident̄ eē pfectioꝛes: ⁊
iō ſūt diſcipli ieſu priuſq̄ diſcāt rōnē iuſticie de pueris:
repℏēdūt eos q̄ p ſimplicē doctrinā pueros ⁊ infātes. i.
minus adhuc eruditos offerūt xpo. Dñs aūt hoꝛtās di
ſcipulos ſuos iaꝫ viros ꝯſtitutos ꝯdeſcēdere vtilitatib⁹
pueroꝝ: vt fiant pueris q̄ſi pueri vt pueros lucrent̄: Di-
cit: Ta. ē reg. celo. Nā ⁊ ipe cū in foꝛma dei eēt: factus ē
puer. Nec ḡ debem⁹ attendē: ne eſtimatiōe ſapie excellē-
tioꝛis ⁊ pfect⁹ ſpiritalioꝛis ꝯtēnam⁹ q̄ſi magni puſillos
eccleſie: ꝓhibētes pueros venire ad ieſū. Qm̄ aūt pueri
nō oia q̄ dicunt̄ ſeq̄ pñt: īpoſuit eis manū ieſus: ⁊ vtuteꝫ
relinquēs ī eis p tactū: abijt ab eis q̄ſi non potentib⁹ ſeq̄
xpꝫ ſicꝫ ceteri diſcipuli ei⁹ pfecti. REMI. Manib⁹ etiā
īpoſitis bñdixit pueris: ſignificās q̄ humiles ſpū ſūt di
gni ei⁹ grā ⁊ bñdictiōe. GLO. Jmpoſuit etiā eis man⁹:
viris ꝯtinentib⁹ grām ſui auxilij referendā ſignificaret.
HILA. Jnfantes etiā gētiū foꝛma ſūt: q̄bus p fideꝫ ⁊
auditū ſalus reddit̄. Uerū ex affectu pmo ſaluandi iſrl' a
diſcipulis inhibent̄ accedē: quos dñs ait nō opoꝛtere ꝓ-
hiberi. Mun⁹ eni ſpūſſci ⁊ p īpoſitionē manus ⁊ pcatio
nē: ceſſāte legis ope erat gētibus largiendū.

Et ecce vnus accedens ait illi: Magiſter bo
ne: quid boni faciam vt habeam vitam eternam?
Qui dixit ei: Quid me interrogas de bono? Un⁹
eſt bonus deus. Si autē vis ad vitā ingredi: ſer-
ua mādata. Dicit illi: Que? Jeſus aūt dixit: Nō
homicidium facies: non adulterabis: non facies
furtum: non falſum teſtimoniū dices: honoꝛa pa-
trē tuū ⁊ matreꝫ: diliges ꝓximū tuū ſicut teipſuꝫ.
Dicit illi adoleſcēs: Omnia hec cuſtodiui a iuuē
tute mea: quid adhuc mihi deeſt? Ait illi ieſus: Si
vis perfectus eſſe vade ⁊ vēde omnia que habes
⁊ da pauperibus: ⁊ habebis theſauruꝫ in celo: ⁊
veni ſequere me. Cum audiſſet autem adoleſcēs
vbū: abijt triſtis. Erat. n. hñs multas poſſeſſiōes.

RABA. Audierat foꝛſan homo iſte a dño tm̄ eos q̄
volūt paruulis ſimiles eē dignos introitu regni celeſtis
⁊ iō certioꝛ cupiēs eē: nō parabolas ſꝫ apte poſtulat ex-
poni: q̄b⁹ meritis vitā etnā cōſeq̄ poſſit. Et iō dr̄: Et ec-
vnus acce. ait il. Magr̄ bo. q̄d bo. fa. vt ha. vitā eternaꝫ?
HIE. Jſte q̄ interrogat ⁊ adoleſcēs ⁊ diues erat ⁊ ſup
bus: ⁊ nō voto diſcētis ſꝫ tētantis iterrogat: qd̄ ex eo ꝓ
bare poſſum⁹ q̄ dicēte ſibi dño ſi vis ad vitā igredi: ſua
mādata. Rurſū fraudulent̄ interrogat: q̄ ſūt illa mādata?
q̄ſi nō ⁊ ipſe legē aut dñs poſſet eidē hec iubere ꝯtraria?
CHRY. in ho. Ego aūt auarū q̄dē cū: ſꝫ pecuniarum
amatoꝛem nequaq̄ recuſo dicē: q2 ⁊ chꝛiſt⁹ taleꝫ cū eē
redarguit: ſimulatoꝛē aūt neq̄q̄: q2 nō ē ſecurū de icertis
iudicare: ⁊ maxie accuſādo. Marc⁹ aūt hāc ſuſpitioneꝫ
deſtruit. dic̄ eni q̄ occurrēs ⁊ genu flectēs rogabat euꝫ: ⁊
qm̄ iſpiciēs eū ieſus amauit eū. Si euꝫ tentās acceſſiſſet:
demōſtraſſet nobis h̄ euāgeliſta: ſic̄ in alijs facit. Si aūt
⁊ ipſe ſiluiſſet: chꝛiſt⁹ eū nō pmiſiſſet latere: ſꝫ redargui-
ſet maniſeſte: aut occulte inſinuaſſꝫ. Hoc aūt nō facit. Se
q̄t eni: Qui dic̄ ei: Quid me int. de bono? AVG. de cō.
euā. Pōt aūt vidē diſtare aliq̄d qd̄ h̄ ſꝫ matth. dr̄: Quid
me interro. de bo. Scōm alios aūt: Quid me dicis bo-
nū? Nā q̄d me interrogas de bono: ad illud magis refer
ri pōt: qd̄ ait ille q̄rens: q̄d boni faciā? Jbi eniꝫ ⁊ bonuꝫ
noiauit ⁊ interrogatio ē. Magr̄ aūt bone nōdū ē introga
tio. Cōmodiſſime ḡ itelligit̄ vtrūq̄ dcm̄: Quid me dicis
⁊ interro. de bono. HIE. Quia vo magiſtrū vocaue-
rat bonum ⁊ non deū: vel dei filiū ꝯfeſſus erat: dixit q̄-
uis ſcm̄ hoiem cōparatione dei nō eē bonū. de quo dr̄:
ꝯfitemini dño qm̄ bon⁹. Et iō dicit. Unus ē bo. de⁹. Ne
q̄s aūt putet in eo: q̄d bon⁹ deus dr̄ excludi a bonitate fi
liū dei. Legim⁹ in alio loco: Paſtoꝛ bon⁹ ponit aīam ſuā
ꝓ ouib⁹ ſuis. AVG. pmo de ciui. dei: Uel q2 ille vitaꝫ
eternā q̄rebat. Uita aūt etna ē in illa ꝯtēplatiōe: q̄ nō ad
penā videt̄ deus ſꝫ ad gaudiū ſempiternū: ⁊ nō intellige
bat: cū q̄ loq̄bat̄: qm̄ tm̄mō eū filiū hoīs arbitrabat̄. iō
dic̄: Quid me intro. de bo. ⁊ vocas me ſꝫ q̄ vides magi
ſtrū bonū? Hec foꝛma filij hoīs apparebit in iudicio: nō
tm̄ iuſtis: ſꝫ ⁊ impijs. ⁊ ipa viſio malū eis erit: q2 penalis
erit. Eſt aūt viſio foꝛme mee in q̄ eq̄lis ſū deo. Jlle ergo
vn⁹ de⁹ pr̄ filius ⁊ ſpūſſcūs: ipe ē ſolus bon⁹: q2 nemo vi
det eū ad lucrū ⁊ placitū: ſꝫ tm̄ ad ſalutē ⁊ leticiā veram.
HIE. Saluatoꝛ etiā nr̄ bonitatis teſtimoniū nō renuit:
ſꝫ magiſtri abſq̄ deo excluſit erroꝛē. Que aūt vtilitas ē
vt ita rñderet? Reducit eniꝫ eū paulatim ⁊ erudit libera
ri ab oī adulatiōe: ⁊ ab his q̄ ſūt ſup terrā eū adducens:
deo adherere ſuadet: ⁊ futura q̄rere: ⁊ noſſe eū q̄ vē ē bo
nus ⁊ radix ⁊ fons vniuerſoꝝ bonoꝝ. ORI. Rñdet
etiā ſic chꝛiſt⁹ ꝓpt eū q̄ dixit: Quid bo. fa. qn̄ eniꝫ decli-
nam⁹ a malo ⁊ facimus bonū quātū ad cōparationē cete
roꝝ hoium dr̄ bonū qd̄ facim⁹: quātū aūt ad vitatē ſm̄
q̄ h̄ dr̄: Un⁹ ē bon⁹. Bonū noſtrū nō ē bonū. Dicere autē
pōt q̄s: qm̄ ſciēs dñs ꝓpoſitū introgātis nō eē vt faciat
vel humanū bonū dixit: Quid me interrogas de bono?
Ac ſi. d. Cū ſim parat⁹ ad ea q̄ dicunt̄: cur me interrogas
de bono? Poſt hoc aūt dic̄: Si vis ad vitā igre. ſua ma.
Ubi ꝯſidera qm̄ adhuc q̄ſi extra vitā cōſtituto rñdit: Si
vis ad vitā ingre. ſm̄. n. vnū modū hō ē extra vitā q̄ ē ex
tra eū q̄ dixit: Ego ſum vita. al's aūt oīs q̄ ſup terrā ē quā
uis iuſtiſſim⁹: pōt q̄dē in vmbꝛa eē vite: nō aūt in ipſa vi
ta cū ſit coꝛpe moꝛtis circūdat⁹. Jntroibit aūt q̄s in vi
tā abſtinēs ſe ab opibus moꝛtuis: appetēs aūt opa viua.
Sūt aūt ⁊ vba moꝛtua: ⁊ vba viua: ⁊ cogitatiōes moꝛtue
⁊ cogitatiōes viue. ⁊ iō dicit: Si vis ad vitā ingre. ſerua
māda. AVG. de ver. do. Nec etiā dixit: Si vis veīre
ad vitā etnā: ſꝫ Si vis venire ad vitā eā: diffiniēs vitā q̄
fuerit etna vita. Hic ḡ ꝯſiderādū eſt quēadmodū aman-
da ſit etna vita: qn̄ ſic amat̄ miſera iſta: ⁊ qñq̄ finiēda vi
ta. REMI. Demōſtrat̄ aūt his vbis: q2 lex ſuis ipleto
rib⁹ nō ſolū tpalia dabat: ſꝫ ⁊ vitā etnā. Et q2 h̄ audierat
ſollicit⁹ fact⁹ introgauit. vñ ſeq̄t: Dic illi: Que. CHRY.
in ho. Hoc aūt nō tētās dixit: ſed eſtimās alia q̄dā pce-
pta eſſe

pta eē ꝑter legalia que vite cā fierent ei. REMI. Jeſus
vo qſi infirmo cōdeſcēdēs: clemētiſſime legis pcepta ex
poſuit. vñ ſequit: Jeſus aūt dixit: Nō homici. facies. quo
rū pcepto ꝝ expoſitio ē ſequēs ſnia: q: dr: Et diliges ꝓxi
mū tuū ſicˀ teipſū. Etenim apl's dicit: Qui diligit ꝓximū
legē ipleuit. Querendū ē aūt: q̄re dn̄s tm̄ ſecūde tabule
pcepta ꝯmemorauit. Jccirco. ſ. quia forte iſte ſtudioſus
erat in dilectiōe dei: ſiue q: dilectio ꝓximi gradus ē aſcē
dēdi ad dilectiōez dei. ORI. Forſitā aūt iſta precepta
ſufficiūt vt in pricipio vt ita dicā vite ingrediat qs: non
aūt ſufficiūt hec vel alia ſimilia iſtis ad interiora vite in
troducere quēq̄. Qui aūt pterierit vnū iſtoꝝ mādatoꝝ
nec in pricipio vite itrabit. CHRY. in ho. Quia g̊ dn̄s
ea pcepta ꝯmemorauerat q̄ erāt in lege: iō ſeq̄t: Dicit il
li adoleſcēs: Hec oia ſeruaui a iuuētute mea. Et neq̄ ſte
tit: ſ; rurſus interrogat: Quid adhuc mihi deeſt? Qd̄ ꝛ
ipſū ſignū ē vehemētis deſiderij. REMI. Jllis aūt q̄
in gr̄a pfecti eē volunt oñdit q̄liter ad pfectionem venire
poſſūt. vñ ſequit: Ait illi ieſus: Si vis pfectus eē: vade ꝛ
vēde oia q̄ habes ꝛ da paupibus. Notāda ſūt iſta vba:
nō enim ait: Uade ꝛ māduca oia q̄ habes: ſ; Uade ꝛ ven
de. Et nō ait. Aliq̄: ſicˀ ananias ꝛ ſaphira: ſ; Oia. Et pul
chre ſubiūgit: Que habes. Jlla eni habemˀ q̄ iuſte poſſi
demus. Jlla g̊ q̄ iuſte poſſident: vēdēda ſūt. Que vo iniu
ſte: ſūt erogāda illis q̄bus fuerāt ablata. nec ait: Da ꝓxi
mis aut diuitibˀ: a q̄bus accipies ſimilia: ſ; Da paupi
bus. AVG. de opibus monachoꝝ. Nec attēdendū in
q̄bus monaſterijs vel in quo loco indigētibus fratribus
hoc qd̄ habebat aliq̄s ipenderit. Omniū eni chriſtiano
rū vna reſpu. ē. Et iō q̄ſq̄s chriſtianˀ neceſſaria vbilibet
erogauerit: vbicūq̄ etiā ipe qd̄ neceſſarium ē ſibi accipit:
de eo qd̄ ē chriſti accipit. RABA. Ecce duas vitas ho
minibˀ ꝓpoſitas audimˀ: actiua ad quā ptinet: Nō occi
des ꝛ cetera legis mādata: ꝛ cōtēplatiuā ad quā ptinet:
Si vis pfectˀ eē. Actiua ad legē ptinet: ꝯtēplatiua ad euā
geliū: q: ſicˀ vetus nouū pceſſit teſtm̄: ita bona actio pce
dit ꝯtēplationē. AVG. ꝯtra fauſtū: Nec tm̄ illi ſoli q̄ vt
ſint pfecti vēdunt vel dimittūt oia ſua: ptinēt ad regnū ce
loꝝ. ſ; huic militie chriſtiane ꝓpt̄ quoddā ꝯmerciū cha
ritatꝭ ſubiūgit etiā q̄dā ſtipēdiaria mltitudo: cui dicet in
fine: Eſuriui ꝛ dediſtis mihi manducare: quos abſit vt
iſtos a mādatis euāgelicis alienos a vita eterna ſeparā
dos iudicemˀ. HIE. cōtra vigilantiū: Qd̄ vigilantiˀ
aſſerit eos meliˀ facē q̄ vtant rebˀ ſuis ꝛ paulatim fructˀ
poſſeſſionū paupibus diuidant: q̄ illos q̄ poſſeſſiōibus
venūdatis ſemel oia largiant: nō a me ei ſ; a deo rñdebi
tur: Si vis eē pfectˀ: vade ꝛ vēde. Jſte quē tu laudas: ſe
cūdus aut tertiˀ gradus ē: quē ꝛ nos recipimˀ dūmodo
ſciamˀ prima ſecūdis ꝛ tertijs pferēda. GENA. de ec
cleſia. dogmatibˀ: Bonū ē eni facultates cū diſpēſatione
paupibus erogare. melius ē ꝓ intētione ſequēdi dn̄m in
ſimul donare ꝛ abſolutū ſollicitudine egere cū chriſto.
CHRY. in ho. Et q: de pecunijs erat ſmo: a q̄bus de
nudari admonuit: oñdit q̄ āplioꝛa his retribuet: quanto
tra maius ē celū. ꝛ iō dicit: Et ha. theſau. in ce. Jn theſau
ro enim copiā ꝛ pmanentiā retributionis oñdit. ORI.
Si aūt oē mādatū in h̄ vbo implet: Diliges ꝓxi. tuū ſi. te
ipſū. pfectˀ aūt ē q̄ ipleuerit oē mandatū: q̄uo dn̄s dicen
ti adoleſcēti: Hec oia ſeruaui a iuuētute mea: q̄ſi nōdum
pfecto dicit: Si vis pfectˀ eē. forte aūt qd̄ ait: Diliges ꝓxi.
tuū: nō a dn̄o poſitū ē ſ; ab aliquo additū: q: nec marcˀ ꝛ
lucas hūc locū exponētes addiderūt. Uel alit̄: Scriptū
eſt i euāgelio ſm hebreos q̄ cū dn̄s dixiſſet ei: Ua. ꝛ vē.
oia q̄ ha. cepit diues ſcalpere caput ſuū: ꝛ nō placuit ei.
Et di. ad eū do. Quō di. fe. le. ꝛ ꝓphe. qm̄ ſcri. ē in lege:
Diliges ꝓximum tuū ſicˀ teipſū. Et ecce multi frēs tui filij
abrae amicti ſūt ſtercore moriētes pre fame: ꝛ domˀ tua
plena ē multis bonis: ꝛ nō egredit oino aliquid ex ea ad
eos. Uolēs g̊ dn̄s arguere diuitē illū dicit: Si vis pfectˀ
eē: vade ꝛ vēde oia q̄ habes ꝛ da paupibˀ. Sic eni ap
parebit ſi diligis ꝓximū tuū ſicut teipſū. Sed ſi pfectus
ē q̄ habet oēs virtutes quō fit pfectus q̄ vendit oia ſua ꝛ
paupibus dat? Ponamus enim aliquē hoc feciſſe: quō ſta
tim erit ſine ira: ſine cōcupiſcētia: ſuſcipiēs oēs virtutes
ꝛ deponēs malitiā vniuerſā? Sapienti g̊ videbit forſā di
cere: qm̄ q̄ paupibus tradidit bona ſua ipſoꝝ oratiōibˀ
adiuuat: accipiēs ad ſuā ſpiritalē inopiā illoꝝ ſpiritalē
abūdantiā. ꝛ fit hoc mō pfectˀ: q̄uis aliq̄s hūanas hūe
rit paſſiōes. aut ita iſte q̄ mutauit ꝓ diuitijs pauptatē: vt
fiat pfectˀ credēs ſermonibˀ chriſti: adiuuabit vt ſapiēs
fiat in chriſto iuſtus ꝛ caſtus: ꝛ abſq̄ omni paſſiōe: non
tm̄ ſic vt in ipo tpe quo tradidit bona ſua paupibus: fiat
oino pfectus: ſ; ex illo die incipiet ſpeculatio dei addu
cere eū ad oēs virtutes. Aliter aūt ad expoſitionē mo
ralē trāſibit dicēs ſubſtantiā eſſe vnūquēq̄ actus anime
eius. Jmperat g̊ chriſtus vēdere oēm ſubſtantiā malā: ꝛ
q̄ſi tradere eā virtutibus operātibus eā q̄ ab omni bo
no paupes ſunt. Sicˀ enim pax aploꝝ reuertit ad ipſos:
niſi fuerit filius pacis: ſic vniuerſa peccata reuertunt ad
actores eoꝝ cū nō fuerit q̄s vtens malis eoꝝ: ꝛ ſic neq̄
dubitatio erit quin ſtatim erit pfectus: q̄ ſic vendidit oēs
ꝓprias facultates. Manifeſtū ē aūt: q̄ q̄ talia agit nō h;
theſaurū in celo: ꝛ ipſe factus celeſtis. Jn ſuo enim celo
habebit theſaurū glorie dei ꝛ diuitias in omni ſapien
tia dei. Talis autē poterit ſeq̄ chriſtum: q: non diſtrahit
ab aliq̄ mala poſſeſſiōe: quo minˀ chriſtū ſequat. HIE.
Multi etiā diuitias relinquētes dn̄m nō ſequunt: nec ad
pfectionē ſufficit niſi poſt contēptas diuitias ſaluatorem
ſequerent. i. relictis malis faciāt bona. Facilius enim ſac
culus contēnit q̄ volūtas. Et iō ſequit: Et veni ſeq̄re me
Sequit enim dn̄m q̄ imitator ē eius: ꝛ ꝑ viſtigia illiˀ gra
dit. Sequit: Cū audiſſet aūt adoleſcēs vba hec: abijt tri
ſtis. Hec ē triſticia q̄ ducit ad mortē. Cāq̄ triſticie reddi
tur: Erat eni hñs multas poſſeſſiōes. i. ſpinas ꝛ tribulos
q̄ ſementē dn̄icā ſuffocauerūt. CHRY. Nō enim ſiliter
detinent q̄ pauca habēt: ꝛ q̄ multis abūdant: qm̄ abiectio
diuitiarū maiorē accēdit flāmā: ꝛ violētior fit cupido.
AVG. i epl'a ad paulū ꝛ therasiā: Neſcio autē quō
cū ſupflua terrena diligunt: artius adepta q̄ cōcupita cō
ſtringunt. nā vñ iuuenis iſte triſtis diſceſſit: niſi quia ma
gnas habebat diuitias. Aliud ē enim iam nolle incorpora
re q̄ deſunt: aliud iam incorporata diuellē. Jlla enim velut
extranea repudiant: iſta velut mēbra pcidunt. Scōm hi
ſtoriā aūt iſte adoleſcēs laudabilis q̄dē ē: q: nō occidit:
nō adulteratˀ ē: vituꝑabilis aūt q: ꝯtriſtatˀ ē in vbis chri
ſti vocātibus eū ad pfectionē. Adoleſcēs q̄ppe erat ſm
animā: ꝛ ꝓpterea relinquēs chriſtum abijt.

Jeſus autem dixit diſcipulis: Amen dico vo
bis: quia diues difficile intrabit in regnum celoꝝ.
Et iterum dico vobis: Facilius eſt camelum per
foramen acus tranſire: q̄ diuitem intrare in re
gnum celorum. Auditis autem his diſcipuli mi
rabantur valde dicētes: Quis ergo poterit ſaluˀ
eſſe? Aſpiciens autem ieſus dixit illis: Apud ho
mines hoc impoſſibile eſt: apud deum autem om
nia poſſibilia ſunt.

GLO. Occaſiōe huiˀ auari de quo pdictum ē: habuit
ſermonē dn̄s de auaro. vñ dr: Jeſus autē dixit diſcipu
lis ſuis: Amē dico vobis. CHRY. qd̄ q̄dem dixit nō
pecunijs q̄dem detrahēs: ſed eis q̄ detinent ab ipſis. Et
diſcipulos paupes exiſtētes nō verecūdari ob inopiam.
HILA. Habere enim diuitias criminis nō ē: ſ; modus
in habendo retinēdus ē. Nā quō cōicandū ē neceſſitati
bus ſcōꝝ ſi cōicandi materia non relinquit? RABA.
Sed inter pecunias habere ꝛ pecunias amare nōnulla

diſtantia ē:tutius aūt ē:nec habere nec amare diuitias.
RABA. Unde dñs in marco exponēs huius loci ſenſū: difficile ē ↄfidētib⁹ in diuitijs intrare.in regnū celoꝝ. illi eni in diuitijs confidūt:qui omnē ſuā ſpez in diuitijs collocant. HIE. Quia vero diuitie habite difficile cōtēnunt:nō dixit:ꝙ impoſſibile eſt diuitē intrare in regnuz celorū ſed difficile. vbi difficile ponit:nō impoſſibilitas ꝓtendit:ſed raritas demonſtrat. HILA. Periculoſa eniz cura ē velle diteſcere:⁊ graue onus inocentia ſubijt incremētis opū occupata. Rem enim ſeculi famulatus dei nō ſine ſeculi vitijs aſſequet:hinc difficile eſt diuitez regnū celorū adire. CHRY. in homi. Quia vero dixerat difficile diuitē intrare in regnū,ꝓcedit ad oñdendū ꝙ ē impoſſibile. vñ ſequit:Et itez dico vobis:facilius ē camelū p foramen acus trāſire:ꝙ diuitē intrare in regnū celoꝝ. HIE. Scōm hoc nullus diuitū ſaluus erit. Sz ſi legamus Eſaiā:quō cameli madian ⁊ epha veniāt ad hieruſalē cū donis atqꝫ muneribus: ⁊ ꝗ quōdam curui erant:⁊ vitiorū grauitate diſtorti ingrediant portas hieruſalē:videbimus quomō ⁊ iſti cameli qbus diuites cōparant cuz deſpoſuerint grauē ſarcinā peccatoꝝ:⁊ toti⁹ corpis prauitatē:intrare pñt p anguſtā ⁊ artā viaz ꝗ ducit ad vitā. CHRY. ſup ma. Gentiū etiā aie aſſimulate ſūt tortuoſis camel. in qb⁹ erat gibbus idolatrie: qm̄ cognitio dei erectio ē animarū. Acus aūt ē filius dei:cuius prima pars ſubtilis eſt ſm diuinitatē:alia vero groſſior ſm incarnationē eius. Tota aūt recta eſt: ⁊ nullā habet deflexionē:p cuius vulnus paſſiōis gētes egreſſe ſunt in vitā eternā. hac acu conſuta ē imortalitatis tunica. ipa ē acus que ſpiritui conſuit carnem. hec acus iudaicuz populū iunxit ⁊ gentiū. hec acus amicitiā angeloꝝ ⁊ hominū copulauit. Facili⁹ ē ḡ gentiles trāſire p foramē acus: ꝙ diuites iudeos intrare in regnū celoꝝ. Si enim gētes cū tanto labore diuellunt ab irrationabilibus idolorū culturis:quātomagis iudei diuellunt a rationabilib⁹ dei culturis. GLO. Aliter dr̄: Quia hieroſolymis quedā porta erat que foramen acus dicebat p quā camelus niſi depoſito onere:⁊ flexis genibus tranſire nō poterat:p qō ſignificat diuites non poſſe trāſire viā artam que ducit ad vitā:niſi ſordib⁹ pctōrū ⁊ diuitijs depoſitis ſaltē non amando. GRE. xxxv. mora. Uel nomine diuitis quēlibet elatū:cameli appellatiōe propriā condeſcenſionē ſignificat. Camelus aūt p foramen acus tranſit:cū redēptor noſter vſqꝫ ad ſuſceptionē mortis per anguſtias paſſiōis intrauit:que paſſio velut acus extitit:qr dolore corpus pupugit. Facilius aūt camelus foramen acus ꝙ diues regnū celoꝝ ingredit:qr niſi ipſe prius p paſſionē ſuā formaz nobis humilitatis oſtenderet:nequaꝗ ſe ad humilitatē ipſius ſupba rigiditas inclinaret. CHRY. in homi. Diſcipuli autē inopes exiſtentes turbant ꝓ ſalute alioꝝ dolentes:⁊ doctorū iam viſcera aſſumentes. vnde ſequit:Audientes aūt diſcipuli:mirabant dicētes: Quis ḡ poterit ſaluus eſſe? AUG. de que. euan. Cuz aūt pauci ſint diuites in cōparatione multitudinis pauperū intelligendū eſt ꝙ oēs ꝗ diuitias cupiūt in diuitū numero haberi diſcipuli animaduerterunt. CHRY. in homi. Dei autē opus hoc eſſe conſequenter oſtendit:qm̄ multa opus eſt gratia vt homo in diuitijs dirigat. vnde ſequitur:Aſpiciens aūt ieſus dixit eis: Apud homines hoc impoſſibile eſt:apud deuz aūt omnia poſſibilia ſūt. Per hoc qō dicit Aſpiciens:ſignificat euāgeliſta ꝙ māſueto oculo timidā eorū mentē mitigauit. REMI. Nō aūt hoc ſic intelligendū eſt ꝙ poſſibile ſit apud deū ꝙ diues cupidus auarus ⁊ ſuperbus intret in regnū celorū: ſed vt conuertat ⁊ ſic intret. CHRY. in homi. Neqꝫ etiaz hoc ideo dicitur vt reſupinus iaceas:⁊ ſicut ab impoſſibilibus abſtineas:ſed magnitudinem iuſticie conſiderans inſilias deum rogans.

Tunc reſpondens petrus dixit: Ecce nos reliquimus omnia: ⁊ ſecuti ſumus te. Quid ergo erit nobis? Jeſus autez dixit illis: Amen dico vobis:ꝙ vos ꝗ ſecuti eſtis me in regeneratiōe cuz ſederit fili⁹ hominis in ſede maieſtatis ſue: ſedebitis ⁊ vos ſuper ſedes duodecim: iudicantes duodecim tribus iſrael. Et omnis qui reliquerit domum vel fratres aut ſorores:aut patrem aut matrem aut vxores aut filios aut agros propter nomen meum:centuplum accipiet:⁊ vitam eternam poſſidebit. Multi autem erunt primi nouiſſimi: ⁊ nouiſſimi primi.

ORIGE. Audiuerat petr⁹ v̄bū chriſti dicētis: Si vis pfectus eē:vade ⁊ vēde omnia ꝗ habes: Deinde cōſiderauit adoleſcētē cū triſticia abeuntē ⁊ difficultatē diuitū ingrediēdi in regnū celoꝝ:iō quaſi ꝗ non facilē rem conſūmauerat fiducialiter queſiuit. Etſi eniz minima cū fratre reliquit:ſz non minima eſtimata ſunt apud deū:ↄſiderantē qm̄ ex tanta plenitudine dilectionis illa minima reliqrūt vt etiā ſi mltas hūiſſent poſſeſſiōes oia reliqſſent. Et puto ꝙ magis petrus ↄfidens de affectu ſuo ꝙ de ipa quātitate reꝝ relictarū fiducialit interrogauit. vñ dicit: Tunc rñdens petrus dixit ei:ecce nos reliquimus oia. CHRY. in ho. Qualia oia o beate petre? arūdinē:rhete:nauigiū. Oia qdem hec dicis:nō ꝓpt munificentiam: ſz vt p interrogationē hāc inopez inducat plebē. qr eniz dñs dixerat: Si vis pfectus eē:ne dicat aliqs inopum: Quid igit ſi nō habuero:nō poſſuz eē pfectus? Interrogat petr⁹:vt tu iops diſcas:qm̄ i nullo hinc diminut⁹ es. Qui eni claues regni celoꝝ accepat:pro his que ibi ſūt iam cōfidit:⁊ ꝓ orbe terrarū vniuerſa interrogat. Intuere aūt ⁊ qualr rñdet diligēter ſic chriſtus inqſiuit:etenim chriſtus duo a diuite expetijt dare paupibus ⁊ ſeqꝫ ſe. ꝓpter hoc ipſe addit:Et ſecuti ſumus te. ORI. Pōt dici ſm oia ꝗ pater reuelauit petro eſſe filiū ſuū: ſecuti ſum⁹ te iuſticiā ſanctificationē ⁊ huiuſmodi. Propt hoc quaſi victor athleta interrogat ꝗ ſint pmia certaminis. HIE. Quia ḡ nō ſufficit tm̄ relinqre iungit qō pfectū ē: Et ſecuti ſum⁹ te. fecimus qdē qō iuſſiſti:qd ḡ nobis dabis pmij? ⁊ hoc ē qō dr̄: Quid ḡ erit nobis? Sequit: Je. aūt di. il. Amē di. vo. ꝙ vos ꝗ ſecu. eſtis me. HIE. Nō dixit: Qui reliquiſtis oia. Hoc eni ⁊ ſocrates fecit phs:⁊ multi alij diuitias cōtēpſerūt. Sed ꝗ ſecuti eſtis me. ꝙ ꝓprie aploꝝ ē atqꝫ credentiū. HILA. Secuti ſūt qdem diſcipuli chriſtū i regeneratiōe. i. in lauacro baptiſmi:i fidei ſcificatiōe. hec eni illa regeneratio ē quaz apli ſūt ſecuti quā lex indulgere nō potuit. HIE. Uel alit debet conſtrui: Uos qui ſecuti eſtis me:ſedebitis in regeneratiōe. i. qñ mortui ex corruptiōe reſurgēt incorrupti: ſedebitis ⁊ vos in ſolijs iudicātiū cōdēnantes. xij. trib⁹ iſrl:qr vobis credētibus illi credere noluerūt. AUG. xx. de ciui. dei: Sic eniz caro nr̄a regenerabit p incorruptionē:quēadmodū anima nr̄a regenerabat p fidē. CHRY. ſup matth. Futurū eniz erat vt in die iudicij rñderent iudei: Dñe nō te cognouimus filiū dei in corpe ↄſtituti. qs hominū videre poterat theſaurū in terra abſcōditū: ſolem nube celatū? Rñdebunt ḡ diſcipuli: Et nos hoies fuim⁹ ruſtici ⁊ obſcuri in plebe:vos ſacerdotes ⁊ ſcribe: ſz in nobis bona volūtas facta ē qſi lacerna ruſticitatis nr̄e: in vobis aūt malicia fcā ē qſi caligo ſcie vr̄e. CHRY. in ho. Propt aūt hoc nō dixit: Et gētes ⁊ orbē terrarū ſz trib⁹ iſrael:qr in eiſdē erāt educati ⁊ legib⁹ ⁊ ↄſuetudinib⁹ apli ⁊ iudei. Cū ḡ dixerint iudei:qm̄ ꝓpt hoc nō potuimus credere chriſto:qr lex ꝓhibuit: diſcipuli in mediū inducerent ꝗ eandē ſuſcepunt legē. Sz dicet aliqs: Quid magnū ꝓmiſit eis:ſi id qō niniuite habēt ⁊ regina

auſtri hoc

auſbri hoc ⁊ ipſi habebūt: Maxima quidē alia ꝑmia añ
⁊ poſt eis ꝓmittit: ſꝫ ⁊ hic occulte inſinuat aliq̄d plus il-
lis. De illis eniꝫ ſimplr̄ dixit: ꝙ ſurgēt ⁊ ꝯdēnabūt gene-
nerationē hāc: de his aūt: Cū ſederit filius hoīs: ſedebi-
tis ⁊ vos. Manifeſtū eſt ḡ ꝙ ꝯregnabūt ⁊ cōicabunt
in gloria illa: honorē eniꝫ ⁊ gloriā ineffabilē ſignificat ꝑ
thronos. Qualiter aūt hec ꝓmiſſio ꝯpleta eſt: nunquid
enim ⁊ iudas ſedebit: nequaq̄. Lex eni a dño poſita eſt ꝑ
hieremiā ꝓphetā: loquar ſup gentē ⁊ regnū vt edificeꝫ ⁊
plantē illud. ſꝫ ſi fecerit malū in ꝯſpectu meo penitebo: ⁊
ego de bonis q̄ locutus ſum vt facereꝫ eis. q. d. Si indi
gnos ſeipſos ꝓmiſſione faciāt nō adhuc faciā qd̄ ꝓmiſi.
Indignū autē ſeipſū principatu iudas oñdit: ⁊ ꝓpt̄ hoc
tūc loquēs diſcipulis nō ſimplr̄ eis ꝓmiſit. neq̄ eniꝫ di
xit: Vos ſedebitis ſed adiūxit: Qui ſecuti eſtis me. vt ⁊
hinc iudā excludat: ⁊ eos q̄ poſtea futuri erāt attraheret.
non eniꝫ ad illos ſolos dictū ē: neq̄ ad iudam iam indi-
gnū effectū. HILA. Sequela ḡ chriſti aplos ſup. xij.
thronos iudicandis. xij. trib⁹ iſrael: in. xij. patriarcharū
gloriā copulauit. AVG. xx. de ciui. dei: Ex hoc enim
loco diſcim⁹ cū ſuis diſcipulis iudicaturū ieſū. vñ ⁊ ali-
bi iudeis dicit: Ideo iudices veſtri erūt. nec qm̄ ſup duo
decim ſedes ſeſſuros eē ait. xij. ſolos homīes cū ipō iu
dicaturos putare debem⁹. Duodenario q̄ppe numero
vniuerſa quedā ſignificata ē iudicantiū multitudo: ꝓpt̄
duas partes numeri ſeptenarij quo ſignificatur plerū q̄
vniuerſitas: q̄ due partes. i. tres ⁊ quatuor ꝑ altera mul
tiplicate. xij. faciunt: alioquin qm̄ in locum iude tradito
ris apoſtolū mathiā legimus ordinatū. Aplus paulus
qui plus illis oībus laborauit: vbi ad iudicandū ſedeat
nō habebit: qui ꝓfecto cū alijs ſanctis ad numerū iudi-
cum ſe ꝑtinere demonſtrat cum dicit: Neſcitis quia ange
los iudicabimus. AVG. in libro de penitētia: In hoc
ergo numero iudicantiū omnes intelligunt q̄ ꝓpter euā-
geli ī ſua oīa dimiſerūt: ⁊ ſecuti ſūt dñm. GRE. x. mo.
Quiſq̄s. n. ſtimulo diuini amoris excitatus hic poſſeſſa
reliquerit: illic ꝓculdubio culmē iudiciarie ꝑtātis obtine
bit: vt ſimul tūc iudex cū iudice veniat: qui nūc ꝯſidera-
tione iudicij ſeſe ſpontanea pauptate caſtigat. AVG.
xx. de ci. dei: De ipſis quoq̄ iudicandis in hoc numero
duodenario ſimilis cauſa ē. nō. n. quia dictū eſt: Iudicā
tes. xij. tribus iſrl̄: tribus leui que. xiij. eſt ab eis iudican
da nō erit: aut ſolum illū populū: nō etiaꝫ gentes ceteras
iudicabunt. CHRY. ſup matth. Vel per hoc qd̄ dicit:
In regeneratiōe. ꝓmittit chriſt⁹ tēpus chriſtianitatis fu-
turū poſt aſcēſionē ſuā qñ. ſ. hoīes regenerāt ꝑ baptiſmū
⁊ illud ē tempus qñ chriſtus ſedet in ſede maieſtatis ſue.
Et vide q2 nō de tp̄e futuri iudicij dicit: ſꝫ de vocatiōe gē
tiū vniuerſaꝝ. nō. n. dixit: Cū venerit fili⁹ hoīs ſedēs ſup
ſedē maieſtatis ſue: ſꝫ ī regnātiōe cū ſederit in ſede maie
ſtatis ſue. Quod ⁊ tūc fuit ex quo gētes credere ceperūt
in chriſtū: ſm̄ illud pſalmi: Regnabit dñs ſup gētes: de⁹
ſedet ſup ſedē ſanctā ſuā. Et ex tūc apli ſederūt ſuper. xij.
thronos. i. in omnib⁹ chriſtianis. oīs. n. chriſtian⁹ q̄ ſuſce
pit verbū petri thron⁹ fit petri: ⁊ ſic de alijs aplis. ſedent
ergo apli in his thronis in. xij partes diſtinctis ſm̄ diffe
rētias aiarū ⁊ diuerſitates cordiū: q̄s ſolus de⁹ coḡſcit.
Sic. n. iudeoꝝ ppl̄s in. xij. trib⁹ fuit diuiſus: ſic ⁊ vniuer
ſus ppl̄s chriſtian⁹ diuidit ī. xij. trib⁹ vt q̄dā aīe ſint de tri
bu ruben: ⁊ ſic de alijs ꝓpter diuerſas virtutes. Nō eniꝫ
oēs grē in oībus eq̄liter ſūt ſꝫ vnus ꝓcedit ī iſta: alius in
illa. Et ſic apoſtoli iudicabūt. xij. trib⁹ iſrl̄. i. oēs iudeos
ꝑ hoc ꝙ verbū apoſtoloꝝ ē a gētibus receptū. Oēs aūt
chriſtiani ſunt quidē. xij. ſedes aploꝝ: ſed vna ſedes
chriſti. Chriſti eniꝫ oēs virtutes ſunt q̄ſi vna ſedes: quia
in omni virtute eq̄liter ipſe ſolus ꝑfect⁹ ē. vnuſq̄ſq̄ aplo
rum in aliquo bono ſpāli fit ꝑfectior: vt petrus in fide: ⁊
iō petrus requieſcit in fide: ioānes in inocentia: ⁊ ſic de
alijs. ⁊ q̄ꝯ de retributiōe aplis in hoc mūdo danda chri

ſtus loquat̄ demonſtrat qd̄ ſequit̄: Et om. qui reli. do. vel
fra. Si eniꝫ in hoc ſeculo centuplū recipiūt: ſine dubio ⁊
aploꝝ etiā in hoc ſeculo merces futura ꝓmittebatur.
CHRY. in homi. Vel diſcipulis ꝓmittit futura: q2 ex
celſiores erāt iam ⁊ nihil pñtium querebāt: alijs aūt que
ſunt h̄ repromittit. ORI. Vel aūt: Si q̄s reliq̄rit oīa ⁊
ſecutus fuerit chriſtū que ꝓmiſſa ſūt petro ⁊ ipſe recipiet.
Si autē nō oīa reliq̄t: ſꝫ quedā ſpāliter referunt hic mul
tiplicia recipiet: et vitā poſſidebit eternā. HIE. Ex occa
ſione aūt huius ſnīe q̄dā introducūt mille anos poſt re-
ſurrectionē dicētes: Tūc nobis centuplū omniū rerū q̄s
dimiſimus: ⁊ vitā eternā eē reddendā: ꝙ ſi in ceteris di-
gna ſit ꝓmiſſio: in vxoribus appareat turpitudo: vt qui
vnā pro dño dimiſerit: centū recipiat in futuro. Senſus
igit̄ iſte eſt: Qui carnalia ꝓ ſaluatore dimiſerit: ſpiritalia
recipiet: q̄ ꝯparatione ⁊ merito ſui q̄ſi paruo numero cē
tenarius cōpararet. ORI. Sꝫ in hoc ſc̄lo q2 ꝓ fratrib⁹
carnalib⁹ multos inueniet frēs ſm̄ fidē: ſic ⁊ parētes oēs
ep̄os ⁊ preſbyteros ⁊ filios oēs etatē filioꝝ habentes.
Sūt aūt ⁊ angeli fratres ⁊ ſorores oēs: q̄ exhibuerūt ſe
chriſto virgines caſtas tam iſte que nūc habentur in ter
ris: ꝙ ille q̄ iaꝫ viuūt in celis. Agros aūt ⁊ domos mul
tiplices intellige in requiee paradiſi ⁊ ciuitate dei: ſuper
hec aūt oīa poſſidebūt vitā eternā. AVG. xx. de ci. dei.
h̄ etiā qd̄ h̄ di: Cētuplū accipiet. exponēs quodāmō apl̄s
ait: q̄ſi nihil hn̄tes ⁊ oīa poſſidētes. Cētū enim ꝓ ipa vni
uerſitate ponunt aliqñ. HIE. ꝙ aūt dicit: Et oīs q̄ reli.
fra. cōgruit illi ſnīe q̄ dixerat: Veni ſeparare hoīem a pa-
tre ſuo. Qui enim ꝓpt̄ fidē chriſti ad ꝑdicationē euāgelij
oēs affectus ꝯtēpſerint atq̄ diuitias ⁊ ſc̄li voluptates:
iſti cētuplū accipiēt: ⁊ vitā eternā poſſidebūt. CHRY.
ī ho. Cū aūt dicit: Qui reli. vxorē. nō h̄ ait vt ſimplr̄ nu-
ptie diuellant ſꝫ vt oībus ꝑferam⁹ fidei pietatem. Videt̄
aūt mihi ⁊ ꝑſecutiōis tp̄s occulte inſinuare. q2 eni multi
futuri erāt filios ad īpietatē trahētes: cū h̄ acciderit: neq̄
ꝓ pr̄ibus neq̄ ꝓ viris habeant. RABA. Verū q2 mul
ti virtutū ſtudia nō eadē q̄ incipiūt intētiōe pietatis cōſū
māt: ſꝫ vel tepeſcūt vel accelerare labunt̄. Sequit̄: Mul.
aūt erūt ꝑmi no. ⁊ no. primi. ORI. Per hoc exhortat̄
eos qui nuper accedūt ad v̄bū diuinū: vt feſtinēt ad ꝑfe
ctū aſcēdere pre multis q̄ vident̄ ſenuiſſe in fide. Pōt eti
am hic ſenſus deſtruere eos q̄ gloriant̄ eo ꝙ chriſtianis
parētibus ſūt enutriti in ipſa xp̄ianitate: neq̄ puſillani
mes fiāt ꝙ chriſtianitatis dogmata nouiſſime recepint.
Habet etiā aliū intellectū vt ſint primi iſraelite q̄ facti ſūt
nouiſſimi ꝓpt̄ infidelitatē: gētes aūt nouiſſimi ꝑmi. Cau
te aūt dicit: Multi. non enim oēs ꝑmi erunt nouiſſimi:
nec oēs nouiſſimi primi. Adhuc aūt multi hominū qui
natura nouiſſimi ſūt efficiunt̄ ꝑ vitā angelicā q̄buſdā an
gelis ſupiores: ⁊ q̄dā angeli q̄ fuerūt ꝑmi facti ſunt no-
uiſſimi ꝓpt̄ culpā. REMI. Pōt etiaꝫ ſpālit̄ referri ad
triſticiā diuitis q̄ ꝑmus videbat̄ legis ꝓcepta implēdo:
ſꝫ q2 terrenā ſubſtantiā ꝓtulit deo: nouiſſimus factus eſt.
Sacti apli videbant̄ ſꝫ relinquēdo oīa ꝑ humilitatē graꝫ
facti ſunt ꝑmi. Sūt etiā plurimi q̄ poſt ſtudia bonoꝝ ope
rum a bonis opibus deficiunt: ⁊ cuꝫ fuerint primi: fiunt
nouiſſimi.

CA. XX.

Simile eſt regnū celoꝝ hoī patrifamilias
qui exijt ꝑmo mane cōducere opꝫarios in
vineā ſuā. Cōuentōe aūt facta cū opꝫarijs
ex denario diurno: miſit eos ī vineā ſuā. Et egreſ-
ſus circa horā tertiā vidit alios ſtātes in foro ocio
ſos: ⁊ dixit illis: Ite ⁊ voſ in vineā meā: ⁊ qd̄ iuſtū
fuerit dabo vobis. Illi aūt abierūt. Iterū aūt exijt
circa ſextā ⁊ nonā horā: ⁊ fecit ſimilit̄. Circa vnde
cimā vero exijt ⁊ inuenit alios ſtātes: ⁊ dicit illis: